

Trung Quốc đang hướng tới sự phát triển?

Tác Giá: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trùng Dáng dách
Tháng 9 Náng 2011 06:07 -

Mặc dù Trung Quốc hiện nay có vẻ giống một đất nước chính trị và kinh tế đang trở lại, tình hình đó có thể nhanh chóng biến đổi ngược lại.

Đôi khi: Với sự hiện diện sâu sắc không chỉ về tình hình chính trị Trung Quốc, mà còn về các lĩnh vực khác như văn hóa, địa lý, dân tộc học, thể chế chính trị lý thuyết – một đất nước hiện đại như một nhà báo phương Tây – tác giả, ông Samuel Bleicher đã từng làm việc cho Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, cũng như đã trải qua nhiều năm sống và làm việc ở Trung Quốc. Ông Bleicher hiện là giáo sư liên kết của Đại học Geogertown, có công ty tư vấn riêng mang tên, The Strategic Path LLC.

Qua bài phân tích này, ông Bleicher đã chỉ ra rằng, sự thay đổi chế độ ở Trung Quốc không thể sớm xảy ra một cách dễ dàng, khác với các nền dân chủ gần đây như Cuba khá như những người, trong đó có một số kinh tế, chính trị gia, cho rằng, sự sụp đổ ở Trung Quốc là một yếu tố xảy ra một khi nền kinh tế của nước này bắt đầu suy thoái. Ngay cả khi xung đột xã hội căng thẳng đang diễn ra ở Trung Quốc cũng khó có thể dẫn đến chấm ngòi cho một cuộc cách mạng nước này.

Tuy nhiên, điều thú vị chính là chế độ, tác giả đã chỉ ra các kịch bản thay đổi chế độ có khả năng xảy ra, từ thu hút vào các điều kiện trong và ngoài nước. Trong một thế giới liên kết chặt chẽ của thế kỷ 21 toàn cầu hóa mà Trung Quốc đã chấp nhận tham gia cuộc chơi và đã đóng góp hàng ngàn khả năng lợi ích cho thế giới bên ngoài, các yếu tố chính trị, kinh tế, dân chủ và quân sự bên ngoài chế độ nước này sẽ thay đổi này. Những quan trọng hơn nữa là vấn đề chính trị Trung Quốc, giờ đây không chỉ là vấn đề giữa các phe phái trong giới lãnh đạo Đảng Cộng sản Trung Quốc, mà người dân Trung Quốc bắt đầu đóng vai trò chính trong cuộc chơi và cũng chính họ cùng sẽ là những người chiến thắng trong vấn đề này.



Trung Quốc đang hướng tới sự phát triển?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

Tập Cận Bình, có thể là lãnh đạo mới của Trung Quốc.

Có một hướng phát triển xã hội được mong đợi, một nền tảng cho một quan hệ giữa người dân Trung Quốc với chính quyền. [Theo hướng phát triển đó] người dân chấp nhận sự chuyên chế của Đảng Cộng sản Trung Quốc, với tư cách tham nhũng và sự tham gia từ thị trường của công chúng [trong việc đi đầu hành động từ nay], chính quyền của Trung Quốc không ngừng cải thiện nhanh chóng sự phát triển kinh tế. Nhưng hướng phát triển xã hội đó đang có nguy cơ bị phá vỡ, do Trung Quốc đang trên con đường [phát triển] không bền vững, sự dãn nở của thị trường suy giảm kinh tế trong những thập niên tới.

Thập phẩm được nêu sau sự suy thoái đang đe dọa Trung Quốc là các giai đoạn sinh thái, hiện được đưa vào danh sách này. Chúng ta nhận thấy, trong quy định sách khi một thế hệ ở Trung Quốc hành động (Nguyên văn: When A Billion Chinese Jump), Jonathan Watts liệt kê danh mục các tham vọng sinh thái hiện tại, cũng như các tham vọng tiềm ẩn: khai thác than đá và khoáng sản các tài nguyên miền Tây khô ráo, đánh bắt cá và hải sản quá mức, tiêu thụ năng lượng và ô nhiễm môi trường công nghiệp, khai thác các khu rừng nguyên sinh và được các dân tộc không thể phục hồi được, tất cả những điều này càng làm tăng thêm hiểm họa do sự thay đổi khí hậu toàn cầu.

Kẻ thù là do sự đi đầu hành động của họ là: các quy định của họ đáng tin cậy, nền hành chính trung thực, sự giám sát pháp lý công bằng. Sự đi đầu hành động của họ là trên không những gây khó khăn về mặt xã hội, mà còn được coi như là thách thức đối với quan trọng, ngăn cản nền kinh tế tiếp tục phát triển. Nhưng nghiên cứu gần đây cho rằng, tiến bộ kinh tế tiếp tục quan trọng với sự chuyển đổi hành động, Mark Whitehouse công bố trên báo Wall Street Journal rằng: “Trung Quốc đã đặt được tiến bộ lớn trong việc giúp người dân thoát khỏi thế hệ các người nghèo nhất. Nhưng nếu kinh nghiệm của các nước khác là một thách thức nào đó, thì Trung Quốc cần một cuộc cách mạng để trở thành một quốc gia giàu có”.

Một số cấp độ ba lên hướng tới Trung Quốc là sự lựa chọn kinh tế vĩ mô của chính phủ không bền vững. Theo Strafor, sự mất cân đối trong đầu tư ở Trung Quốc, cấu trúc kinh tế theo kiểu vĩ mô, chính sách tài chính ra “một cuộc chuyển đổi đưa không những giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ hoặc thậm chí giữa Trung Quốc và thế giới” mà là “một cuộc đua để xem đi đầu gì sẽ tiếp theo Trung Quốc trước, sự mất cân bằng nội tệ của chính Trung Quốc hay quyết định của Hoa Kỳ thực hiện biện pháp vĩ mô hiện tại và vì mục đích quốc tế”.

Khi một học giả nêu sự cấp bách trên gây ra sự trì trệ kéo dài hoặc suy thoái kinh tế, chính quyền ĐCSTQ sẽ không thể đem lại tăng trưởng kinh tế như đã hứa hẹn. Các tham vọng kinh tế và xã

Trung Quốc đang hướng tới sự phát triển?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

Hội sự phát triển ra, gồm sự phát triển vào các nguyên liệu thô nhập khẩu để ngày càng nhiều, nhu cầu xuất khẩu bị giảm đáng kể, các vấn đề ô nhiễm do công nhân ngành xuất khẩu và các sinh viên đến học tập tại các trường đại học ở đây, sự phát triển trong ngành bất động sản, lạm phát tăng nhanh và sự khan hiếm thực phẩm ở các vùng thành thị.

Một cách rõ ràng hay nghiêm túc, nhiều điều trong các cuộc thảo luận về “con đường không bền vững” cho rằng, sự trì trệ hoặc suy thoái kinh tế sẽ huỷ diệt chế độ CSTQ, một khi chế độ này thất bại trong việc hiện thực hóa phát triển xã hội. Có nhiều thay đổi chế độ tiềm tàng, từ sự phát triển mang tính lịch sử của các triều đại Trung Quốc và sự phát triển của Liên Xô cùng chế độ cộng sản ở các nước đang phát triển Đông Âu, cho đến Cách mạng màu trong những năm 2000, và gần đây là các cuộc nổi dậy Mùa Xuân ở Ả Rập ở Tunisia, Ai Cập, Yemen, Libya và Syria.

Tuy nhiên, đặc tính của một nước Trung Quốc đang đổi mới hoàn toàn khác so với những nước đã có sự thay đổi chế độ và các nước. Đặc thù của Trung Quốc khiến cho chế độ CSTQ khó có thể tan rã đột ngột, ngay cả khi phải liên tục đối mặt với khó khăn về kinh tế. Câu hỏi thực sự là, liệu chế độ này sẽ đáp ứng bằng cách thay đổi thành một chế độ cải cách mới, một chế độ có sự tham gia của quần chúng, hay một nền chuyên chế ngày càng tàn bạo và bóc lột. Cho dù gì đi nữa lãnh đạo và nhân dân Trung Quốc là những người cùng có thể thực hiện sự lựa chọn cho tương lai. Hoa Kỳ và phương Tây cần để những bước tiến tránh bị cho là nguyên nhân gây ra sự nguy hiểm về kinh tế ở Trung Quốc.

Tác động của các yếu tố kinh tế và văn hóa

Mặc dù có những điểm gặp nhau có thể dễ dàng nhận ra, chế độ CSTQ chắc chắn sẽ không phát triển giống như chế độ chuyên chế toàn trị ở Liên Xô hoặc chế độ Mubarak ở Ai Cập. Trung Quốc thu hút lòng khác, do vấn đề dân số và văn hóa, cấu trúc kinh tế và chính trị hình thành một thể thống nhất có tính quốc gia, cũng như bên cạnh các sự đối kháng quần chúng. Quan niệm cho rằng, khi tăng trưởng kinh tế chậm lại sẽ làm cho chế độ CSTQ sụp đổ, đã bỏ qua yếu tố thể chế và xã hội Trung Quốc.

Đặc thù của Trung Quốc trước hết là tính đồng nhất về văn hóa của nước này. Trong số 1,3 tỷ dân thì 92% là người Hán, có cùng ngôn ngữ, văn hóa, tôn giáo và các quan điểm triết lý, và thể chế tiềm tàng, làm giảm thiểu sự chia rẽ. Dân chúng ở các vùng từ Trung Quốc, Nội Mông, Tây Tạng, và Tân Cương có đặc thù ngôn ngữ, văn hóa, di sản, và với nhiều mặt khác nhau, họ xem mình không phải người Hoa. Những người không mặt mặt nào trong số 56 dân tộc thiểu số ở Trung Quốc có đông hơn 1,25% dân số Trung Quốc. Tây Tạng là những người đầu tiên

Trung Quốc đang hướng tới sự sụp đổ?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

quốc tế biệt rõ nhất, dân số cũng chia thành 6 triệu người. Hơn nữa, thực tế đã lý rằng bước chuyển đổi giữa các vùng tiếp giáp đó với Trung Quốc và mặt kinh tế, và chế độ CSTQ đang thúc đẩy các mối liên hệ đó qua việc di cư người Hán.

Liên Xô là nước có “kịch bản thay đổi chế độ” duy nhất gần gũi Trung Quốc và mặt qui mô dân số, nhưng ngay từ đầu, Liên Xô đã là một liên bang, gồm các nước cộng hòa tách biệt với ngôn ngữ, văn hóa, tôn giáo và có mức sống khác nhau. Phần lớn những nước đã từng trải qua sự thay đổi chế độ là những nước nhỏ hơn Trung Quốc rất nhiều và không đáng kể về văn hóa. Ai Cập là nước lớn nhất trong các nước xảy ra cách mạng Mùa Xuân Ả Rập, cũng chỉ có 78 triệu người, và khoảng 90% dân số theo đạo Hồi. Năm trong mười tám thế kỷ Trung Quốc có dân số lớn hơn thế. Nước lớn nhất đã xảy ra Cách Mạng màu là Ukraine, có dân số dưới 50 triệu người, trong đó có 20% là người sắc tộc và sống trong tình trạng Nga.

Văn hóa Trung Hoa đã duy trì tính liên tục bền vững, nhưng cấu trúc kinh tế và xã hội đã thay đổi một cách đáng kể trong 30 năm qua. Hơn hết các hoạt động kinh tế giờ đây là một phần của một thế hệ mới, với các công ty nhà nước và tập nhân trên danh nghĩa do chính quyền chi đạo, hợp tác để mở rộng sự xuống. Khoảng một nửa dân số sống ở thành thị. Chính sách để nhả hàng xuất khẩu và “chính nghĩa xã hội mang màu sắc Trung Quốc” đã khiến các vùng duyên hải giàu có phát triển nhanh vào sự thâm nhập thị trường nước ngoài và nguồn lao động nội địa, cũng như nguyên liệu thô.

Khác với các triệu chứng Trung Quốc trước đây, nông nghiệp không còn là yếu tố chi phối hệ thống kinh tế Trung Quốc. Ngân tài chính của chế độ CSTQ không còn phải thu vào thu của các sản phẩm nông nghiệp. Thay vào đó, Trung Quốc tiếp cận các vùng nông thôn bằng ngân quỹ có được từ xuất khẩu. Nguồn thu ngoại tệ dùng để nhập khẩu thực phẩm trong giai đoạn đối kém và hạn hán. Mặt cuộc nội địa của nông dân gần như thế đã từng bỏ các triệu chứng phong kiến đàn áp, khó có thể xảy ra để lật đổ chế độ hiện tại.

Nền kinh tế kế hoạch của Liên Xô không có sự trao đổi mở rộng với nước ngoài, các sản phẩm và dịch vụ còn tiếp tục ở mức thấp và bị kiểm soát theo hướng có lợi cho Moscow và St. Petersburg (2 trung tâm quyền lực chính thức của Liên Xô thời bấy giờ – ND). Các nước cộng hòa ở châu Âu và các đồng minh Liên Xô đã đoán chính xác rằng, có thể chỉ cần chờ đợi nhanh mức sống bằng cách thoát khỏi Liên Xô và mở cửa giao thương với Tây Âu. [Trong khi đó] không hề có sự thúc đẩy tiếp tục mở một vùng nào của Trung Quốc và đã được hàng loạt thị trường mới quốc tế cũng như đang đưa vào mở rộng quốc tế. Bất kể tình hình nào cũng tách ra khỏi Trung Quốc sự chú ý của quốc gia nước và mặt kinh tế.

Trung Quốc đang hướng tới sự phát triển?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

Mức dù thu nhập trung bình ở Trung Quốc gần bằng mức nước đã trải qua cách mạng Mùa xuân ở Rôp và Cách Mạng màu, hơn 200 triệu người ở Trung Quốc hiện đang đối mặt với sự suy thoái “trung lưu” thành thị. Tình trạng kinh tế của họ phụ thuộc vào sự sụt giảm các xí nghiệp, xây dựng, thương mại quốc tế và tài chính. Tỷ lệ thất nghiệp ở Trung Quốc năm 2008 là 4%, và hầu hết mọi người đều có việc làm vì lý do kinh tế là văn hóa. Tỷ lệ thất nghiệp năm 2008 đối với báo cáo là 30% ở Lybia, 14% ở Tunisia và 8% ở Ai Cập và đó là con số trước khi xảy ra khủng hoảng tài chính toàn cầu. Không kể đến sự sụt giảm của họ, nước này là nước kém phát triển nhất, năng suất lao động kém hiệu quả nhất trên thế giới.

Các lĩnh vực chính trị đối lập

Giờ đây, chế độ CSTQ thực hiện theo mô hình lãnh đạo của các tập đoàn công ty, với các nhiệm vụ đã được xác định rõ, đem lại một mức độ ổn định mà các chế độ cộng sản khác chưa bao giờ đạt được. Sự quá đáng của Mao và “Bè lũ bôn tên” của họ báo cáo rằng lợi ích của người dân được cai trị của một người. Trung Quốc mong muốn được quốc tế tôn trọng, với khuyến khích có tính văn hóa sâu sắc, rằng họ sẽ được thừa nhận, ngăn chặn bất kỳ ký ức nào, nên chế độ có thể quy định được những chuyên nghiệp mà mọi người đang thừa nhận (*). Chế độ này ban không rõ ràng là sự tôn trọng phần của chế độ nghĩa “sùng bái cá nhân”, có một số hạn chế các nước đã trải qua sự thay đổi chế độ đất nước.

Mục tiêu của chế độ CSTQ là “mặt xã hội hài hòa” dựa trên “quy luật phát triển khoa học”. Một số ít người ở Trung Quốc nghi ngờ gì về lãnh đạo trung ương muốn cải thiện kinh tế tốt hơn, bất kể điều gì họ nghĩ về, dù đó là vấn đề nhân quyền. Một lĩnh vực đối lập thông thường nhất cho rằng các ủy ban hoạt động theo phương pháp thừa nhận thì khó hơn là chế độ lợi ích cá nhân lãnh đạo từ khoe khoang, tô vẽ, rồi để nhìn thấy.

Về mặt hành chính, chế độ CSTQ là một thể chế thống nhất. Quan chức trong các tỉnh thay phiên nhau đi xuống hành và thường ít có sự liên hệ với hệ thống pháp lý mà họ đi xuống hành. Thông tin, quân đội cũng hoạt động như một thể chế quốc gia thống nhất. Các sĩ quan quân đội cao cấp là đảng viên Đảng Cộng sản, tham gia một cách tích cực. Sự sụp đổ này nhằm mục đích vũ cho sự trung thành đối với thể chế quốc gia và ngăn chặn các liên minh đối lập hoặc các lĩnh vực khai thác mìn.

Do mối liên hệ sâu sắc với chính trị và kinh tế giữa Trung Quốc với thế giới bên ngoài, hoạt động của đất nước không thể nào thiếu sự đi xuống hành của một chính phủ trung ương hầu như. Phá vỡ sự thống nhất quốc gia sẽ bị nguy hiểm và một tâm lý đối với đa số người

Trung Quốc đang học gì từ sự sụp đổ?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

dân Trung Quốc, những người đã học được từ những thất bại của Trung Quốc “yêu cầu” từ các công nhân quốc gia làm việc tại nhà máy. Bật đèn xanh cho việc nào đó bên ngoài cũng sẽ làm cho người dân Trung Quốc đoàn kết để chống lại.

Hơn nữa, trong một thế giới đã học được từ vũ khí nguyên tử và liên kết với nhau với một kinh tế, các nước khác cũng muốn làm việc với một chế độ trung ương có quyền hành và quân đội, chính trị và kinh tế. Với các công nhân quốc gia và các tổ chức quốc gia tiếp tục công nhận chế độ CSTQ sẽ phá hoại các phong trào đòi hỏi và ly khai. Thời kỳ “các nước trong tình trạng chiến tranh” xuất hiện trên (học từ Đài Loan và Việt Nam) là điều không thể tưởng tượng có thể xảy ra trong thế kỷ 21.

Hàng ngàn người biểu tình phản đối chính quyền, các vụ biểu tình, nổi loạn và các hành động bạo lực đã xảy ra ở Trung Quốc hàng năm. Những hậu quả từ các cuộc phát sinh từ những hành vi từ những công nhân đã phá hoại công ty: các khiếu nại làm ăn suy giảm [và đổ vỡ] như: giảm mức lương, xây dựng những nhà máy hàng xóm, làm ô nhiễm môi trường học để xử lý tài nguyên và những người dân dám thách thức các quan chức tham nhũng. Các nhóm chống đối thế giới kêu gọi sự giúp đỡ của [chính quyền] Bắc Kinh, thậm chí thoả thuận chính quyền cũng trở thành ảnh hưởng do việc hiện các hành động sai.

Chế độ CSTQ tiến công dữ dội vào bất kỳ tổ chức quốc gia nào mà họ không công nhận, dù là tổ chức tôn giáo (Pháp Luân công) hay chính trị (Tuyên ngôn 2008). Lo sợ về một cuộc “Cách mạng hoa nhài” ở Trung Quốc hay các cuộc biểu tình như tổ chức trên mạng Twitter đã xảy ra trong năm 2011, các bộ phận an ninh Trung Quốc đã phản ứng bằng cách đánh phá, kiểm soát và làm biến mất những người “gây rối” như nhà sĩ tử tình Ngụy Văn và 20 luật sư nhân quyền hàng đầu của nước này. Chế độ này cũng bắt đầu kiểm soát các phương tiện liên lạc điện tử hết sức tinh vi. Những hành động đó đã vô hiệu hóa bất kỳ mối đe dọa nào có thể tồn tại mà họ thấy.

Thời Trung Hoa đã học được chỉ có vài sự kiện có thể tập trung sự giận dữ như những tội phạm. Các cuộc biểu tình có nhiều người viên trong nội bộ được chấp nhận xảy ra ở công nhân. Chúng có sự tham gia của quan trọng nào có thể so sánh được với các cuộc biểu tình gian khổ như những người xảy ra Cách mạng màu. Bật đèn xanh cho việc đáng kể nào đó về tổ chức quốc gia này để phù hợp với một thế kỷ khó khăn hơn, khi thiêu đốt một chế độ học không có những người lãnh đạo tổ chức quốc gia.

Sự bất bình và tại nạn tàu cao tốc gần Ôn Châu xảy ra gần đây đã lan rộng trong quần chúng

và tiếp theo là sự che đậy bằng cách dìm tắt các tin tức có liên quan, cho thấy có khả năng [xảy ra] một kế hoạch âm mưu khác [cho quần chúng]. Bộ Đầu ngành sự kiện Quốc gia chịu trách nhiệm trực tiếp về chương trình tàu cao tốc, và vì vậy sự căm ghét của công chúng nhằm trực tiếp vào cấp trung ương của chế độ CSTQ. Chính quyền đã sa thải 3 viên chức cao cấp trong Bộ Đầu ngành sự kiện và chức vụ của họ được bù đắp bởi những người bất thành, những hành động như thế không giúp quy tắc mới của họ sâu sắc của người dân và chính sách, sự minh bạch, và xử lý vấn đề đúng luật. Một thảm họa lớn như vụ tai nạn lò phản ứng hạt nhân Fukushima tan chảy có thể đẩy lên sự chống đối chế độ CSTQ mạnh mẽ và liên tục. Tuy nhiên, mặc dù các dự án được kiểm soát bởi các gia đình, đặc biệt là các nhà máy năng lượng hạt nhân, sự trở nên phổ biến hơn khi Trung Quốc tiến bộ hơn về mặt kỹ thuật, khả năng mất tại nạn lớn có thể làm rung chuyển chế độ CSTQ đang ngày càng rệu rã.

Đâu là sự xảy ra với chế độ Cộng sản Trung Quốc

Những ví dụ về 'kịch bản thay đổi chế độ' cho thấy, người dân bắt đầu đẩy lùi các chế độ toàn trị khi chính quyền những nước này đe dọa sự sống còn của các phe nhóm không đồng minh, thất bại trong việc lập chính sách giới quy tắc và nền tảng triết lý và lập pháp cao, hoặc tham gia các hoạt động phi pháp trong trận đấu tiếp tục nhằm quyên, khi đầu ngành đưa vào sự giận dữ của đồng dân chúng chống đối. Những điều này và khác, không có điều nào áp dụng vào tình hình Trung Quốc hiện nay.

Tuy nhiên, suy thoái kinh tế của chế độ sẽ dần dần thay đổi. Một kết quả có thể xảy ra [do suy thoái] sẽ là đưa đá chính trị vào để làm cho các phe phái suy yếu hơn, khi tìm cách bỏ vào phần (kinh doanh, tài sản) của họ trong một nền kinh tế thị trường. Một kết quả khác nữa là Trung Quốc sẽ ngày càng biến tâm đối phó với thách thức của bất và ít quan tâm đến vai trò lãnh đạo, hay thậm chí vai trò đáp ứng trong quan hệ toàn cầu.

Đặc biệt là sự bất mãn cao độ [trong quần chúng] và việc điều hành kinh tế kém cỏi liên tục kéo dài, ĐCS Trung Quốc có thể sẽ không bao giờ có người kế thừa thêm nhiệm kỳ thứ hai, hoặc thậm chí chế độ có thể sụp đổ khi kết thúc nhiệm kỳ. Tuy nhiên, những điều này làm cho kinh tế suy thoái sẽ không biến mất. Không có chế độ nào sẽ có thể ngăn chặn được sự suy thoái.

Ban lãnh đạo mới có thể không làm vỡ lòng công chúng được lâu, đặc biệt do sự thay thế này cũng diễn ra một quá trình [chuyển đổi] không rõ ràng như cũ và cũng không những cán bộ cũ là đảng viên ĐCS Trung Quốc. Khác với một cuộc bầu cử thực sự, quá trình thay thế lãnh đạo này sẽ

không tỏ ra sự tin tưởng trong dân chúng và các nhà lãnh đạo mới, hay bất kỳ sự quan tâm nào đến sự thành công của họ. Khôì hài lòng, sự thay đổi trong giới lãnh đạo ĐCSTQ không đủ trù trù có thể coi như thỏa mãn những bất lợi, điều này thúc đẩy nhu cầu thay đổi hệ thống chính trị theo sự hướng dẫn của Kßquß cùng có thể là sự lo sợ hoang tưởng hiện trong giới lãnh đạo, dẫn tới sự thay đổi mang tính hình thức, gia tăng ảnh hưởng hoặc thậm chí ném quyền quân đội và các cơ quan an ninh.

Do phải đối phó với các vấn đề vô cùng khó khăn về môi trường và kinh tế, chế độ ĐCSTQ có thể sẽ cần phải tìm cách cải cách khác nhau như kinhßu công khai (glasnost) và đổi mới (perestroika), cho phép sự tham gia chính trị rộng rãi hơn [trong dân chúng]. Mục tiêu của những cải cách này là giảm bớt nỗi bất bình trong dân chúng, cho người dân có cảm giác thoải mái trong việc tham gia và ủng hộ chính sách của chế độ.

Chỉ số của năm gần đây, gia tăng nỗi lo ngại giảm bớt nỗi tham nhũng đã ảnh hưởng. Cho phép sự đồng thuận hơn hệ thống tòa án, điều trị chính phủ, truyền thông và các hệ thống khác để dân chúng bày tỏ nỗi bất bình, cũng như sửa sai, bởi thế nên. Những điều này và khác, có thể là sự tiến bộ của công chúng sang hướng khác, tránh sự nổi dậy. Những bước đi đó có lẽ là chỉ nhận thức tốt nhất để bỏ đi những sai lầm còn lại của chế độ và lâu dài, vượt qua thời kỳ khó khăn trước mắt.

Tuy vậy, việc mở rộng sự thay đổi để quần chúng tham gia [điều hành đất nước] là điều tự nhiên. Rõ ràng là chế độ CSTQ hiện nay tin tưởng rộng, bất kỳ sự phát tán quyền lực cai trị đáng kể nào, cũng sẽ dẫn đến sự suy yếu không thể chấp nhận được, hoặc dẫn đến sự kết thúc của chế độ.

Một khả năng tiềm ẩn khác là, khi nền kinh tế liên tục trì trệ, bất mãn sẽ gia tăng, điều này sẽ thúc đẩy gia tăng căng thẳng đối đầu các thế lực, cũng như đàn áp những tiếng nói đòi hỏi cải cách. Ông James Fallows, một nhà quan sát nổi bật về Trung Quốc, quá trình này đã bắt đầu, và một mặt nào đó là các phần của chính quyền để với cách mạng Mùa Xuân 1989. Kết quả là sự gia tăng ảnh hưởng của quân đội và các cơ quan an ninh có thể thay đổi chính sách của chính quyền theo hướng đàn áp và độc tài hơn. Một đặc tính của những chế độ toàn trị đó là, dẫn đến biến thành chế độ nghĩa quân phiệt và vì một mặt này có lẽ Trung Quốc không phải là trường hợp ngoại lệ.

Về lâu dài, các biện pháp này dường như có thể phát sinh sự bất mãn và chế độ đối với nhu cầu hơn trong dân chúng khi điều kiện kinh tế và chính trị không được cải thiện. Nếu sự chuyển đổi toàn trị và kinh tế thực sự sụp đổ, kèm theo nỗi tham nhũng tiềm tàng, thì trung tâm, đàn

Trung Quốc đang hướng tới sự sụp đổ?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

áp, bất công, và nêu các quy định của giới công chức, chính trị và kinh tế làm cho các nguôn tài nguyên chủ yếu của quy định của toàn bộ dân chúng, chủ đề CSTQ cuối cùng sẽ phải đối mặt với sự chuyển đổi của đồng đội quốc chúng. Trong cơn suy thoái này, chủ đề này thậm chí có thể đề cập các nước láng giềng bằng quân sự, hoặc một thế độ chính trị nội bộ có tính toán, hoặc là kết quả của một sự sụp đổ hãi và hoang tàn trong giới lãnh đạo. Kết quả này có khả năng sẽ tàn phá cả Trung Quốc lẫn thế giới bên ngoài.

Phong trào và sự suy thoái của Trung Quốc

Rất nhiều bằng chứng cho thấy, sự tăng trưởng hiện nay của Trung Quốc không bền vững do nhiều nguyên nhân. Nếu quá thế kỷ này, Trung Quốc đang đối mặt với khó khăn, bất kỳ kết quả tăng trưởng của chủ đề cải thiện như thế nào. Sự suy thoái của Trung Quốc, đặc biệt nêu gây ra tình trạng hỗn loạn đó, có thể gây thiệt hại đến lợi ích kinh tế của Hoa Kỳ và cộng đồng quốc tế, vốn phụ thuộc vào Trung Quốc như một cỗ máy cho sự tăng trưởng kinh tế toàn cầu, cũng như một đối tác và hợp tác hòa bình trong vấn đề kiểm soát phổ biến hạt nhân. Sự trì trệ hoặc suy thoái kinh tế lâu dài [ở Trung Quốc] như hướng đến chính sách ngoại giao của Hoa Kỳ và cộng đồng quốc tế.

Trong ba thập kỷ qua, Hoa Kỳ và châu Âu theo đuổi một loạt chính sách thất bại nhằm đưa Trung Quốc vào hệ thống kinh tế và chính trị toàn cầu. Tuy nhiên, trong những năm gần đây, ngày càng có nhiều người trong Quốc Hội [Mỹ] lập luận rằng, Trung Quốc hiện quá mạnh, đã đến lúc phải đòi Trung Quốc thay đổi chính sách và lợi ích và để nh giá trị nội tại, bỏ qua sự hậu thuẫn và các vấn đề nhân quyền. Những thay đổi hướng đi của Mỹ và châu Âu trong lúc này có thể là bước đi không thích hợp.

Mặc dù Trung Quốc hiện nay có vẻ giống một đối thủ chính trị và kinh tế đang trỗi dậy, tình trạng đó có thể nhanh chóng biến đổi ngược lại. Các dự đoán sai lầm về “Nhật Bản là sự mất” cách nay ba thập niên, nên dùng để cảnh báo thế giới bên ngoài, không nên phớt lờ quá mức về “mối đe dọa Trung Quốc”. Các biện pháp trừng phạt của Hoa Kỳ trong việc đáp trả chính sách và lợi ích và tiến bộ và trao đổi mở rộng, cũng như không tuân thủ các quy định sự hậu thuẫn, cho dù chính đáng, nhưng có thể gây tổn thương Trung Quốc, rằng Hoa Kỳ đã tỏ ra, hay ít nhất cũng đã thúc đẩy và làm cho kinh tế Trung Quốc suy thoái trầm trọng hơn. Hoa Kỳ nên tránh, không để cho ĐCSTQ có bất cứ lý do nào cáo buộc Hoa Kỳ là nguyên nhân gây ra các tai họa ở Trung Quốc. Nếu toàn bộ người dân Trung Quốc xem Mỹ là nguyên nhân gây ra tai họa, thì quan hệ Mỹ – Trung có thể biến hủy hoại trong nhiều thập kỷ.

Trung Quốc đang hướng tới sự phát triển?

Tác Giả: Samuel A Bleicher - Nguyễn Trung Dũng dịch
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 06:07 -

Hoa Kỳ và cộng đồng quốc tế cũng nên nhìn nhận rằng, khi kinh tế Trung Quốc xù u đi, bất kỳ sự vận động quân sự mang tính đối đầu nào cũng dễ gặp phải sự leo thang [chúng tôi], hơn là sự nhân nhượng. Sự đối đầu có thể duy trì được CSTQ vận động chặt chẽ, thúc đẩy những nghĩa yêu nước hiếu chiến, tiếp hợp dân chúng đứng lên. Chắc chắn CSTQ đã tẩy não người dân và sự đồng tình cộng đồng Nhân dân mục đích chính trị đối với những người Trung Quốc sinh ra sau Đổi mới. Thời điểm rất lâu. Chiêu bài “mùi đe dọa ngoại bang” sẽ được dùng để cộng vũ dân chúng đoàn kết, cũng như biến họ cho bất kỳ sự đàn áp nào đối với thành phần đối lập trong nội bộ xuất hiện, dù đó là sự chúng tôi thúc đẩy hay chỉ là cộng đồng. Chắc chắn CSTQ cũng ưu tiên gia tăng chỉ tiêu quốc phòng và đánh lạc hướng quốc chúng khỏi các điểm biến bất lợi và sinh thái cũng như kinh tế. Hoa Kỳ nên thúc đẩy cộng đồng, tránh trở thành kẻ thù mới của Trung Quốc. Mọi công dân nên hướng bỏ các thói quen để tránh làm cho sự suy thoái kinh tế Trung Quốc càng tồi tệ hơn, cho Trung Quốc làm các nước còn lại trên thế giới.

Nguyễn Trung Dũng dịch từ *Foreign Policy in Focus*

Bản tiếng Việt © [Ba Sàm 2011](#)

Ghi chú của Anhbasam:

(*) China's desire for international respectability, along with a deep cultural bias favoring consensus, discourages anything more radical than “muddling through”: Do văn hóa Trung Quốc không chấp nhận sự khác biệt, nên tất cả mọi người phải đồng thuận và mọi vận động nào đó thì mới thông qua. Trên thực tế, con người vận sinh ra đã không giống nhau, nên rất khó có thể tìm sự đồng thuận của tất cả mọi người trong cùng một vận động. Vì không chấp nhận ý kiến khác biệt, nên Trung Quốc không thể thúc đẩy những quy tắc để họ làm, bởi vì họ sợ đồng thuận của tất cả mọi người, mà chỉ có thể thúc đẩy những người vì họ. Điều này hoàn toàn trái ngược với văn hóa Mỹ và phương Tây: chấp nhận sự khác biệt.